

**PRAWOSŁAWNY METROPOLITA
WARSZAWSKI I CAŁEJ POLSKI**

Al. Solidarności 52, 03-402 Warszawa

Warszawa, 7.XI.2014

Wielebny
Ks. prot. Sławomir Chwojko
Dyrektor Dekanalnego Instytutu
Kultury Prawosławnej
Siemiatycze

Serdecznie dziękuję za zaproszenie mnie na XI Międzynarodowy Przegląd Pieśni Religijnej i Paraliturgicznej – Siemiatycze 2014.

Śpiew jest nieodłączną częścią prawosławnej modlitwy. Towarzyszy nam w chwilach radości. Nie milknie na naszych ustach w godzinach smutku. Jest modlitewną nicią łączącą ziemię z niebem, człowieka z jego Stwórcą. Rozbrzmiewa pod strzechą chaty, pod kopułą parafialnej cerkwi i pod sklepieniem wielkiej filharmonii. Niczym Duch Boży przenika cały świat i każdego człowieka. Rodzi się nie tyle w jego ustach, co w jego sercu pogrążonym w miłości do Boga. Jest bowiem wyrazem naszej synowskiej jedności z niebiańskim Ojcem: „Śpiewajcie (naszemu) Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie!” (Ps.47,7).

Kiedy milkną w cerkwi śpiewy, kiedy upadają parafialne chóry, a w domach kurzem pokrywają się religijne śpiewniki, ze smutkiem musimy stwierdzić, że obumieramy. Kiedy bogactwo naszej chóralnej kultury zamyka się w murach świątyń i nie przekracza ich progu by sięgnąć domu wiernych, dostrzegamy nadchodzący duchowy kryzys. Kiedy zaś widzimy młodych ludzi, którzy idąc w pielgrzymce radośnie śpiewają: „Carice moja Prebłagaja” i „Sława Bogu za wsjo”, itp. serce raduje się, bo ta Cerkiew żyje i oddycha pełną piersią. Te pieśni to wyraz naszej radości i faktu, że jesteśmy Prawosławni. To zwiastowanie światu, że dobro i dzieci Dobra nie poddają się fałom zeświadczenia. To objawienie chrześcijaństwa światu, który zapominał Kto go zbawił.

Prosty lud nie wyznaje Boga w teologicznych dogmatach, nie pisze uczonych traktatów, on jest w stanie uczynić dużo więcej. Jest zdolny w prostych zwrotkach zawrzeć całą głębię prawosławnej dogmatyki i całe doświadczenie naszej ascetyki. Słowami jego pieśni przemawia do nas sam Zbawiciel Jezus Chrystus i Jego Najczcigodniejsza Matka. W prostych melodiach odnajdujemy nauczanie Św. Serafina z Sarowa i innych Wielkich Ojców naszej Cerkwi.

Czy potrafisz powiedzieć, na czym polega Wcielenie Syna Bożego? Czy jesteś w stanie wyjaśnić jak Chrystus przebóstwia ludzką naturę? Nie. Ale mogę ci zaśpiewać jak bardzo Go kocham i jak blisko z Nim jestem. Oto teologia paraliturgicznej pieśni, Teologia doświadczenia. Teologia spotkania. Bo w tym tkwi siła śpiewu. We wspólnocie człowieka z człowiekiem i człowieka z Bogiem.

Wyrażam arcypasterskie podziękowanie Ks. Dyrektorowi, Organizatorom i Uczestnikom XI Przeglądu. Dziękuję Wam za świadectwo życia i dobrej duchowej kondycji naszej Cerkwi.

Niech wasz śpiew sięgnie najbardziej oddalonych ludzkich strzech i serc. Niech napelni je radością, wiarą, miłością i nadzieją. Melodyjnym wołaniem obudźcie uspionych, podnieście upadłych i wątplących, podtrzymajcie zmęczonych. Jesteście naszą radością. Jesteście nadzieją przyszłości naszej Cerkwi. Jesteście Apostołami XXI wieku.

„Słowo Chrystusa niech w was mieszka w (całym swym) bogactwie: z całą mądrością nauczajcie i napominajcie siebie – i nas – psalmami, hymnami, pieśniami pełnymi ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach” (Kol. 3,16).

„Śpiewajcie Jemu(Bogu) pieśń nową, pełnym głosem pięknie Mu śpiewajcie” (Ps.33,3).

Z arcypasterskim błogosławiństwem

+ Sława,

Prawosławny Metropolita Warszawski i całej Polski